

GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH NA ROK 2020 - Projekt

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2020 został opracowany na podstawie rekomendacji Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Program ten został opracowany w oparciu o przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020, Wojewódzkiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Województwie Kujawsko-Pomorskim na lata 2017-2020, a jego założenia współgrają z założeniami Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Kowalewo Pomorskie na lata 2014-2020.

Narodowy Program Zdrowia na lata 2016-2020 zawiera cel operacyjny nr 2: Profilaktyka i rozwiązywanie problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych, uzależnieniami behawioralnymi i innymi zachowaniami ryzykownymi. W założeniach Programu przedstawiony jest katalog działań przewidzianych do realizacji w ramach Krajowego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Gmina zamierza realizować przedstawione w Programie zadania, odpowiadające swym zakresem oczekiwaniom i potrzebom.

Zadania i sposoby ich realizacji określone w GPPiRPA w 2020 roku dostosowane są do potrzeb lokalnych i możliwości wprowadzenia określonych form pracy w oparciu o posiadane zasoby instytucjonalne i osobowe oraz ewentualną pomoc merytoryczną i materialną ze strony podmiotów zewnętrznych – jednostek samorządowych wyższego szczebla, organizacji, instytucji i osób fizycznych.

Gmina realizuje zadania z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych przy współpracy m.in. z:

- 1) ośrodkami terapeutycznymi,
 - 2) organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
 - 3) Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
 - 4) placówkami służby zdrowia,
 - 5) placówkami pomocy społecznej,
 - 6) placówkami oświatowymi,
 - 7) administracją zespoloną,
 - 8) osobami fizycznymi i prawnymi,
 - 9) Zespołem Interdyscyplinarnym,
 - 10) policją,
 - 11) organizacjami samopomocowymi
- i innymi instytucjami zaangażowanymi w działalność na rzecz profilaktyki i przeciwdziałania alkoholizmowi.

Program skierowany jest do mieszkańców gminy Kowalewo Pomorskie, którzy w życiu prywatnym i zawodowym spotykają się z problemem nadużywania alkoholu

oraz jego konsekwencjami, a także do wszystkich zainteresowanych tą problematyką.

Głównym jego celem jest ograniczenie skali występowania negatywnych zjawisk życia społecznego związanych z nadużywaniem alkoholu.

I. DIAGNOZA ROZMIARÓW PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH

W planowaniu i prowadzeniu działań mających na celu profilaktykę i rozwiązywanie problemów alkoholowych bardzo ważne jest dokładne rozpoznanie skali problemów na terenie gminy, wzorów zachowań związanych z konsumpcją napojów alkoholowych, struktury spożycia oraz zaburzeń życia społecznego i rodzinnego wywołanego alkoholem. Od wielu lat alkoholizm zajmuje wiodące miejsce na liście lokalnych problemów społecznych. Zespół uzależnienia od alkoholu oraz picie ma negatywny wpływ nie tylko na samopoczucie fizyczne i psychiczne osób pijących, ale również ich rodzin. Wpływa negatywnie na rozwój gospodarczy i społeczny w związku z zwiększonymi kosztami opieki zdrowotnej i socjalnej, ubezpieczeniem zdrowotnym, egzekwowaniem prawa i porządku publicznego czy kosztami w miejscu pracy. Zagrożenia sprzyjające rozszerzeniu się zjawiska alkoholizmu tkwią w środowisku i wynikają w dużej mierze z następujących czynników:

- wzrostu bezrobocia,
- szerzeniu się ubóstwa,
- braku umiejętności radzenia sobie ze stresem,
- syndromu wyuczonej bezradności,
- braku perspektyw życiowych dla młodego pokolenia i związaną z tym frustracją powodującą brak motywacji do przezwyciężenia trudności,
- braku alternatywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież.

Celem diagnozy jest rozpoznanie aktualnego stanu sytuacji w gminie w zakresie problemów alkoholowych, aby nakreślić kierunki realizacji gminnego programu.

1. Przemoc w rodzinie

Zjawisko przemocy w nierozłączny sposób wiąże się z problemem alkoholowym występującym w rodzinach. Według danych statystycznych Policji większość sprawców fizycznego lub psychicznego znęcania się nad członkami rodziny działa pod wpływem alkoholu lub innych środków psychoaktywnych. Prowadzone działania informacyjne w skali całego kraju oraz lokalne, cykliczne kampanie „przeciw przemocy” przyczyniają się do zwiększenia świadomości ofiar dotyczącej poznania swoich praw oraz nazw i adresów instytucji pomocowych, także świadków przemocy reagujących na zjawisko krzywdzenia innych.

Na terenie gminy Kowalewo Pomorskie działa Zespół Interdyscyplinarny do Spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Kowalewie. W skład zespołu wchodzi przedstawiciele: MGOPS, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, kurator sądowy.

W ramach pracy Zespołu procedurą „Niebieskiej Karty” objęto:

- w roku 2015 r. - 13 rodzin (alkohol występował w 10 rodzinach),
- w roku 2016 r. - 13 rodzin (alkohol występował w 10 rodzinach),

- w roku 2017 r. - 11 rodzin (alkohol występował w 10 rodzinach),
- w roku 2018 r. - 16 rodzin (alkohol występował w 15 rodzinach),
- w okresie I-X 2019 r. - 16 rodzin (alkohol występował w 12 rodzinach).

Również w szczególnym zainteresowaniu Policji pozostaje problematyka przemocy w rodzinie, w tym zwłaszcza zapewnienie ofiarom przemocy bezpieczeństwa oraz niezbędnej pomocy ze strony instytucji publicznych.

Z informacji o Stanie Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego na terenie Powiatu Golubsko-Dobrzyńskiego wynika, że w 2016 roku na ogólną liczbę 662 interwencji domowych w 108 przypadkach wdrożono procedurę Niebieskiej Karty (16, 31 %) - w przeważającej większości przypadków główną przyczyną interwencji był nadmiar spożywanego alkoholu. W 90 przypadkach rodzina po raz pierwszy objęta była procedurą Niebieskiej Karty, a w 18 przypadkach procedura była wszczynana w trakcie już trwającej. Z posiadanych przez Policję danych wynika, iż 47 interwencje domowe zakończone wszczęciem procedury Niebieskiej Karty miały miejsce w mieście, a 61 na terenie wiejskim. Wśród osób dotkniętych przemocą w rodzinie było 99 kobiet, 13 mężczyzn oraz 14 osób małoletnich. Ofiary przemocy w rodzinie doświadczali głównie przemocy psychicznej oraz fizycznej. Natomiast sprawcami przemocy w rodzinie w zdecydowanej większości przypadków byli mężczyźni – 101 osób, w 6 przypadkach kobiety, a w jednym przypadku osoba nieletnia. W 62 przypadkach sprawcy przemocy w rodzinie zostali odizolowani od ofiar przemocy (3 sprawców zatrzymano, 59 osadzono do wytrzeźwienia). W 9 przypadkach wszczęto również postępowanie przygotowawcze w związku z uzasadnionym przypuszczeniem popełnienia przestępstwa znęcania się.

W roku 2017 roku na ogólną liczbę 636 interwencji domowych w 108 przypadkach wdrożono procedurę Niebieskiej Karty (16, 98 %) - w przeważającej większości przypadków główną przyczyną interwencji był również nadmiar spożywanego alkoholu. W 87 przypadkach rodzina po raz pierwszy objęta była procedurą Niebieskiej Karty, a w 21 przypadkach procedura była wszczynana w trakcie już trwającej. Z posiadanych przez Policję danych wynika, iż 48 interwencji domowych zakończonych wszczęciem procedury Niebieskiej Karty miało miejsce w mieście, a 60 na terenie wiejskim. Wśród osób dotkniętych przemocą w rodzinie było 100 kobiet, 13 mężczyzn oraz 13 osób małoletnich. Ofiary przemocy w rodzinie doświadczali głównie przemocy psychicznej oraz fizycznej. Natomiast sprawcami przemocy w rodzinie, tak jak w latach poprzednich w zdecydowanej większości przypadków byli mężczyźni – 101 osób, w 7 przypadkach kobiety. W 57 przypadkach sprawcy przemocy w rodzinie zostali odizolowani od ofiar przemocy (2 sprawców zatrzymano, 55 osadzono do wytrzeźwienia). W 12 przypadkach wszczęto również postępowanie przygotowawcze w związku z uzasadnionym przypuszczeniem popełnienia przestępstwa znęcania się.

W roku 2018 roku na ogólną liczbę 665 interwencji domowych w 119 przypadkach wdrożono procedurę Niebieskiej Karty (17,89 %) - w przeważającej większości przypadków główną przyczyną interwencji był również nadmiar spożywanego alkoholu. W 96 przypadkach rodzina po raz pierwszy objęta była procedurą Niebieskiej Karty, a w 23 przypadkach procedura była wszczynana w trakcie już trwającej. Z posiadanych przez Policję danych wynika, iż 48 interwencji domowych zakończonych wszczęciem procedury Niebieskiej Karty miało miejsce w mieście, a 71

na terenie wiejskim. Wśród osób dotkniętych przemocą w rodzinie było 112 kobiet, 5 mężczyzn oraz 6 osób małoletnich. Ofiary przemocy w rodzinie doświadczali głównie przemocy psychicznej oraz fizycznej. Natomiast sprawcami przemocy w rodzinie, tak jak w latach poprzednich w zdecydowanej większości przypadków byli mężczyźni – 117 osób (w tym małoletni chłopiec), w 2 przypadkach kobiety. W 53 przypadkach sprawcy przemocy w rodzinie zostali odizolowani od ofiar przemocy (9 sprawców zatrzymano, 44 osadzono do wytrzeźwienia). W 12 przypadkach wszczęto również postępowanie przygotowawcze w związku z uzasadnionym przypuszczeniem popełnienia przestępstwa znęcania się

2. Dane pochodzące z Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej

Osoby uzależnione dosyć często charakteryzują się niezaradnością życiową, brakiem umiejętności w prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz w wychowaniu dzieci.

W latach 2016-2018 pomoc udzielona przez MGOPS w Kowalewie Pomorskim kształtowała się na następującym poziomie:

Podział rodzin ze względu na powody przyznania pomocy

Lp	Powód trudnej sytuacji życiowej	Ogółem 2017r.	Ogółem 2018r.	Ogółem I-XI 2019
1.	Ubóstwo	249	210	184
2.	Bezdomność	18	12	12
3.	Potrzeba ochrony macierzyństwa w tym wielodzietność	38 34	42 30	37 31
4.	Bezrobocie	213	179	145
5.	Niepelnosprawność	148	134	114
6.	Długotrwała lub ciężka choroba	76	99	88
7.	Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego ogółem, w tym:	43	38	38
	- rodziny niepełne	43	37	37
	- rodziny wielodzietne	1	1	1
8.	Przemoc w rodzinie	0	4	10
9.	Alkoholizm	46	50	43
10.	Narkomania	3	3	3
11.	Trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	4	0	0
12.	Zdarzenia losowe	2	1	1
13.	Sytuacja kryzysowa	0	1	0

Z w/w danych wynika, że liczba rodzin z problemem alkoholowym korzystających z pomocy na przestrzeni lat 2017/2018 wzrosła. Dlatego też istotne jest minimalizowanie oraz zapobieganie szkodom spowodowanym występowaniem w rodzinie problemu alkoholowego, poprzez objęcie tych rodzin kompleksową pomocą o charakterze profilaktycznym i naprawczym poprzez tworzenie systemowych programów pomocy.

3. Dane pochodzące z Powiatowego Urzędu Pracy w Golubiu-Dobrzyniu

Utrzymywanie się długiego okresu pozostawania bez pracy stanowi jeden z głównych czynników ryzyka nasilania się problemów alkoholowych i zaburzeń o charakterze niedostosowania społecznego, co w konsekwencji może prowadzić do zachowań agresywnych i przemocy w rodzinie. Związane z tym osłabienie funkcji opiekuńczo – wychowawczej rodziny naraża w sposób szczególny dzieci na poszukiwanie alternatywnych form aktywności, w tym destrukcyjnych, związanych ze spożywaniem alkoholu i kontaktem z innymi substancjami psychoaktywnymi. Obserwuje się coraz większą alkoholową patologizację populacji bezrobotnych, co poważnie ogranicza szanse na skuteczną pomoc w przewyciężaniu bezrobocia i nędzy.

Sytuacja na lokalnym rynku pracy, sporządzona na podstawie materiału opracowanego przez Powiatowy Urząd Pracy w Golubiu – Dobrzyniu przedstawia się następująco:

Stan na 31.10.2019r.

Wyszczególnienie	Liczba bezrobotnych		Bezrobotni z prawem do zasiłku	
	ogółem	kobiety	razem	kobiety
Miasto	130	84	34	18
Obszar wiejski	243	155	39	25

Stan na 31.12.2018r.

Wyszczególnienie	Liczba bezrobotnych		Bezrobotni z prawem do zasiłku	
	ogółem	kobiety	razem	kobiety
Miasto	139	97	23	15
Obszar wiejski	246	156	38	29

Stan na 31.12.2017r.

Wyszczególnienie	Liczba bezrobotnych		Bezrobotni z prawem do zasiłku	
	ogółem	kobiety	razem	kobiety
Miasto	154	100	27	15
Obszar wiejski	259	164	41	24

Stan na 31.12.2016r.

Wyszczególnienie	Liczba bezrobotnych		Bezrobotni z prawem do zasiłku	
	ogółem	kobiety	razem	kobiety
Miasto	193	122	42	25
Obszar wiejski	332	208	48	25

Stan na 31.12.2015r.

Wyszczególnienie	Liczba bezrobotnych		Bezrobotni z prawem do zasiłku	
	ogółem	kobiety	razem	kobiety
Miasto	259	160	49	30
Obszar wiejski	427	258	46	26

Stopa bezrobocia w powiecie golubsko-dobrzyńskim na przestrzeni ostatnich lat była wyższa niż stopa procentowa na poziomie województwa, czy kraju.

Stopa bezrobocia	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.	IX 2019 r.
kraj	9,8 %	8,2 %	6,6 %	5,8 %	5,1%
województwo kujawsko-pomorskie	13,3 %	12,0 %	10,0 %	8,8 %	7,6%
powiat golubsko-dobrzyński	17,2 %	13,5 %	11,0 %	10,3 %	9,5%

4.Dane pochodzące z Punktu Informacyjno – Konsultacyjnego

Śladem lat poprzednich funkcjonuje Punkt Informacyjno – Konsultacyjny dla osób z problemem alkoholowym i ich rodzin, prowadzący działalność edukacyjną, profilaktyczną, interwencyjną i diagnostyczną. Punkt kieruje swoje działania zarówno do osób pijących szkodliwie, uzależnionych, zagrożonych uzależnieniem, lub zagrożonych wystąpieniem patologii jak i dla członków ich rodzin. Statystyka porad udzielonych przez specjalistę zatrudnionego w w/w punkcie.

Korzystający	2016 r.	2017 r.	2018 r.	I-X 2019r.
Osoby współuzależnione	12	10	12	12
Osoby nadużywające/uzależnione od środków psychostymulujących	5	10	10	8
Kobiety z problemem alkoholowym	9	12	15	10
Mężczyźni z problemem alkoholowym	86	87	95	90
Osoby nadużywające/uzależnione od komputera/Internetu/hazard/bulimia/sekschizm (dzieci i dorośli)	10	14	8	7

Osoby korzystające z poradnictwa rodzinnego	12	8	12	10
Osoby w sprawach formalno-prawnych	14	14	8	6

Do Punktu trafiały również osoby uzależnione od hazardu i innych uzależnień behawioralnych jak również rodzice młodzieży przejawiającej objawy uzależnienia od komputera i Internetu, konsultowano również osoby z uwagi na konflikty rodzinne.

Osoby uzależnione od alkoholu korzystające z PK to głównie osoby zobowiązane kontraktem z GOPS i sądowym obowiązkiem leczenia. Wśród nich wiele osób przejawia symptomy przemocy domowej.

Punkt pełni również rolę informacyjną na temat uzależnień, przemocy w rodzinie, chorób psychicznych, trudności rodzinnych, wychowawczych, możliwości leczenia, wsparcia i rozwiązania problemu.

5. Pomoc psychologa

Od marca 2018 roku w ramach usług poradnictwa psychologicznego dla mieszkańców gminy Kowalewo Pomorskie, ze szczególnym uwzględnieniem ofiar przemocy, w MGOPS w Kowalewie pomorskim są udzielane porady psychologiczne. Pomoc psychologiczna jest świadczona celem zapobiegania powstawaniu lub pogłębianiu trudnych sytuacji życiowych.

W okresie od marca do października 2019 r. udzielono 95 porad psychologicznych.

6. Dane wynikające z ankiet:

Na przestrzeni lat przeprowadzono ankietyzację wśród dzieci i młodzieży z gimnazjum i szkół podstawowych, mającą określić skalę zagrożenia uzależnieniem wśród uczniów.

Badania ankietowe „Młodzi i substancje psychoaktywne”

W latach 2014-2015 w ramach kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł” otrzymano badania ankietowe „Młodzi i substancje psychoaktywne”. W 2014 roku ankiety przeprowadzili pedagodzy szkolni wśród: 100 uczniów klas V szkoły podstawowej (43 dziewcząt i 57 chłopców) i 100 uczniów II klas gimnazjów (51 dziewcząt i 49 chłopców). Pytania w szkołach podstawowych dotyczyły głównie spożywania alkoholu i palenia papierosów, natomiast w gimnazjum dotyczyły dodatkowo narkotyków oraz dopalaczy. Badania zostały przeprowadzone w taki sposób aby umożliwić ich ewaluację w roku 2015 – były to analogicznie klasy VI szkoły podstawowej i III gimnazjum.

Z opracowanego na podstawie badań ogólnopolskiego Raportu najważniejsze wnioski są następujące:

Badani uczniowie szkół podstawowych najczęściej wykazują się brakiem wiedzy na temat składu poszczególnych alkoholi. Spośród badanych zaledwie 33% chłopców i 29% dziewcząt wskazało, że alkohol, który znajduje się w piwie, winie i wódce to ten sam związek chemiczny.

Poza tym, wykazują się także brakiem wiedzy na temat szkodliwości alkoholu spożywanego

okazjonalnie, jak i nałogowo. Stosunkowo mało uczniów szkół podstawowych podziela opinię, że łatwo jest się uzależnić od alkoholu (chłopcy – 63%, dziewczęta – 70%). Spośród badanych prawie trzy czwarte chłopców (72%) i dziewcząt (75%) uznaje małą szkodliwość związaną ze sporadycznym spożywaniem alkoholu. Na duże ryzyko wskazuje zaledwie co ósmy badany uczeń (chłopcy – 15%, dziewczęta – 13%). Inaczej przedstawiają się opinie badanych dotyczące nałogowego spożywania alkoholu.

Spośród badanych 90% dziewcząt i 82% chłopców wskazuje na duże ryzyko związane z nałogowym spożywaniem alkoholu.

Uczniowie szkół podstawowych częściej sięgali po alkohol niż po papierosa. Można to dostrzec zarówno wśród chłopców jak i dziewczynek, chociaż po alkohol częściej sięgają chłopcy (33%), niż dziewczęta (23%).

W grupie gimnazjalistów zjawisko spożywania alkoholu jest dosyć powszechne. Chłopcy częściej niż dziewczęta sięgnęli po alkohol jeszcze w okresie szkoły podstawowej (odpowiednio 11 lat lub mniej: 18%, 12%).

Spośród tych uczniów szkoły podstawowej, którzy próbowali kiedykolwiek alkoholu 17% chłopców i 13% dziewcząt zostało poczęstowanych przez rodziców. Podobne wyniki odnotowano w grupie uczniów gimnazjum (chłopcy – 17%, dziewczęta – 18%), chociaż w tej grupie można spotkać tych, których poczęstowali koledzy lub koleżanki (chłopcy – 21%, dziewczęta – 24%).

Najczęściej spożywanym alkoholem przez uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum jest piwo, gdyż jest to alkohol, co do którego badani są przekonani, że nie będą mieli większych problemów z jego zakupem. Badani gimnazjaliści częściej są przekonani, że nie kupią wódki, niż pozostałych trunków.

Jakkolwiek wśród uczniów szkół podstawowych problem spożywania alkoholu wydaje się być znikomy, bowiem 7% chłopców i 5% dziewcząt przyznało się do spożycia alkoholu w okresie co najmniej 30 dni przed badaniem, to do częstego spożywania przyznaje się co czwarty gimnazjalista (chłopcy - 25%, dziewczęta - 24%).

Zarówno wśród uczniów szkół podstawowych, jak i gimnazjum większe jest przekonanie o spożywaniu alkoholu w grupie rówieśniczej niż realne spożycie alkoholu. Może to powodować duże niebezpieczeństwo, gdyż uczniowie gimnazjum mają nierealne wyobrażenie swojej grupy, dzięki temu dążenie do akceptacji społecznej może motywować młodych do sięgnięcia po alkohol. Z drugiej strony uczniowie, spożywający regularnie alkohol, wyrażając lepsze wyobrażenie siebie samych w odniesieniu do grupy, mogą nie dostrzegać problemu spożycia alkoholu przez siebie samych

Badani uczniowie szkół podstawowych mają świadomość, że okazjonalne spożywanie alkoholu jest szkodliwe dla ich zdrowia oraz może prowadzić do uzależnienia także osób w młodym wieku. W opinii badanych uczniów okazjonalne

spożywanie alkoholu przez dorosłych oprócz tego, że może prowadzić do uzależnienia ma także efekt uspokajający.

Badani uczniowie szkół podstawowych w zdecydowanej większości wskazywali, że osoba pijana może łatwo ulec wypadkowi (chłopcy – 64%, dziewczęta - 67%). Mniej więcej trzech na ośmiu badanych odpowiedziało, że osoba pijana może uczestniczyć w bójce (chłopcy – 37%, dziewczęta - 38%), a prawie co trzeci badany zwrócił uwagę, że osoba pijana może popełnić przestępstwo (chłopcy i dziewczęta – 31%). Spośród badanych niemalże co piąty podkreślił fakt, że osoba pijana może zostać okradziona (chłopcy – 19%, dziewczęta – 18%).

Badani uczniowie szkół podstawowych postawieni w konkretnej sytuacji (pomoc koledze lub koleżance) częściej zwróciliby się o pomoc do konkretnej instytucji niż do koleżanki lub kolegi (chłopcy i dziewczęta 7%). Poza tym badani częściej zwróciliby się do instytucji w obrębie szkoły niż poza nią np. policja (chłopcy – 13%, dziewczęta – 9%), telefon zaufania (chłopcy i dziewczęta – 11%). O pomoc do instytucji w obrębie szkoły częściej zwróciłyby się dziewczynki, natomiast chłopcy częściej niż dziewczynki udaliby się z prośbą o pomoc do policji.

Wprawdzie nie można jeszcze mówić o występowaniu zjawiska spożywania alkoholu w wymiarze masowym, to niepokojący jest fakt częstego upijania się młodych ludzi zwłaszcza, że niemalże połowa badanych jest przekonana o łatwej dostępności jakiegokolwiek trunku.

Pośród badanych niemalże co piąty (19%) chłopiec i co szósta dziewczynka (15%) kupiła dla siebie kiedykolwiek alkohol, a co ósmy chłopiec i co dziesiąta dziewczynka (10%) zrobiła to w ciągu ostatnich 30 dni.

Odpowiedzi na pytania w placówkach oświatowych na terenie gminy były następujące:

Gimnazjum

Ile miałeś lat, kiedy zdarzyło Ci się PO RAZ PIERWSZY w życiu spróbować alkoholu?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
11 lub mniej	10	6	16	9
12-13	4	7	8	9
14	7	10	8	8
Nie pamiętam	12	14	3	15
Nigdy nie próbowałem	17	12	15	10

Jak zdobyłeś Twój pierwszy alkohol?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Kupiłem sam	0	2	1	1
Poczęstowali mnie koledzy	13	16	10	15
Poczęstowali mnie rodzice	7	10	7	8
Poczęstowali mnie inni dorośli	11	5	9	10
Podkraǳłem dorosłym	3	2	4	5
Nigdy nie próbowałem	17	16	18	12

Czy piłeś alkohol w ciągu ostatnich 12 miesięcy?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	26	31	25	31
Nie	25	20	24	17

Czy piłeś alkohol w ciągu ostatnich 30 dni?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	12	25	18	20
Nie	39	26	31	18

Jaki alkohol piłeś najczęściej w ciągu ostatnich 30 dni?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Piwo	9	25	15	19
Cydr	0	0	1	2
Alkopop (gotowy drink w butelce lub puszcze)	3	2	0	0
Wino	3	6	5	3
Wódka	4	8	7	9
Nie piłem	30	20	26	21

Jak trudne byłoby dla Ciebie zdobycie piwa lub cydru, gdybyś tego chciał?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Nieosiągalne	19	7	16	5
Bardzo trudne	8	5	3	10
Łatwe	16	31	22	19
Bardzo łatwe	8	9	8	12

Jak trudne byłoby dla Ciebie zdobycie wina, gdybyś tego chciał?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Nieosiągalne	17	8	16	7
Bardzo trudne	9	5	10	12
Łatwe	18	30	17	22
Bardzo łatwe	7	9	6	5

Jak trudne byłoby dla Ciebie zdobycie wódki, gdybyś tego chciał?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Nieosiągalne	19	7	20	10
Bardzo trudne	12	11	8	11
Łatwe	13	25	14	22
Bardzo łatwe	7	8	7	20

Ilu, wg Twojej oceny, Twoich rówieśników pije alkohol przynajmniej raz w miesiącu?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Mniej niż 10%	3	6	6	7
10-20%	10	9	10	13
Około połowy	12	8	7	9
Większość	13	15	14	13
Nie wiem	13	13	12	5

Czy kiedykolwiek zdarzyło Ci się upić (zataczać się, mówić niewyraźnie, nie pamiętać niektórych wydarzeń)?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	7	7	16	16
Nie	44	44	33	32

Czy kiedykolwiek zdarzyło Ci się upić (zataczać się, mówić niewyraźnie, nie pamiętać niektórych wydarzeń) w ciągu ostatniego roku?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	8	8	12	10
Nie	33	43	37	18

Czy kiedykolwiek zdarzyło Ci się upić (zataczać się, mówić niewyraźnie, nie pamiętać niektórych wydarzeń) w ciągu 30 dni?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	3	0	5	4
Nie	41	51	47	44

Czy w ciągu ostatniego roku zdarzyło Ci się kupić alkohol dla siebie?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	8	13	13	16
Nie	33	38	36	32

Czy w ciągu ostatnich 30 dni zdarzyło Ci się kupić alkohol dla siebie??

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	3	12	9	9
Nie	48	39	40	39

Analizując ankiety można zauważyć, że:

- W latach 2006-2012 zdecydowanie więcej uczniów deklarowało, że nie pije alkoholu. Wg ankiet na próbie 100 uczniów w latach 2014-2015 liczba uczniów niepijących zmalała w roku 2014 do 32-35%, natomiast w roku 2015 do 22-28%.
- Na przestrzeni lat wzrosła dostępność alkoholu w domu. Ankietowani deklarowali, że pierwszym alkoholem poczęstowali ich rodzice i inni dorośli.
- Nastąpił wzrost świadomości społecznej na temat zakupu przez młodych ludzi alkoholu. Zdecydowanie częściej żądano od nich okazania dowodu tożsamości.
- Najczęściej spożywanym alkoholem jest piwo.
- Nastąpił duży wzrost dziewcząt spożywających alkohol.
- Wg deklaracji i obserwacji samych uczniów, alkohol spożywa większość rówieśników.

Szkoły Podstawowe

Jak bardzo, Twoim zdaniem, ludzie szkodzą sobie (zdrowotnie lub w inny sposób), jeśli piją alkohol od czasu do czasu (nałogowo, ale okazjonalnie)?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Brak ryzyka	11	8	8	17
Małe ryzyko	27	27	33	20
Duże ryzyko	2	0	7	2
Nie wiem	2	3	6	9

Jak bardzo, Twoim zdaniem, ludzie szkodzą sobie (zdrowotnie lub w inny sposób), jeśli piją alkohol bardzo często lub nałogowo?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Brak ryzyka	1	0	1	0
Małe ryzyko	0	0	1	5
Duże ryzyko	38	33	45	32
Nie wiem	3	5	7	3

Czy łatwo uzależnić się od alkoholu?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	31	27	38	27
Nie	3		4	5
Pijąc alkohol okazjonalnie, nigdy się nie uzależnię	5	1	6	9
Nie wiem	4	10	10	8

Ile miałeś lat, kiedy zdarzyło Ci się PO RAZ PIERWSZY w życiu spróbować alkoholu?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
7 lub mniej	0	3	4	5
8-10	8	5	9	11
11-12	5	9	7	10
Nie pamiętam	3	2	2	4
Nigdy nie próbowałem	25	19	34	25

Alkohol, którego spróbowałeś po raz pierwszy z życia to:

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Piwo	8	10	15	16
Wino	0	1	0	6
Wódka	1	1	0	1
Szampan	9	12	10	15
Drink	0	0	1	3
Nie wiem	2	5	2	0
Nigdy nie piłem	14	15	29	25

Czy zdarzyło Ci się pić alkohol w ciągu OSTATNICH 30 DNI?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	2	5	3	7
Nie	39	30	51	43
Nie pamiętam	1	3	1	3

Alkohol, który piłeś w ciągu ostatnich 30 dni, to?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Piwo	2	6	4	5
Wino	0	0	0	1
Wódka	0	0	1	2
Szampan	0	1	4	1
Drink	0	0	1	2
Nie wiem	8	6	11	6
Nigdy nie piłem	31	25	32	38

Ilu, wg Twojej oceny, Twoich rówieśników piło alkohol przynajmniej raz w życiu?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Mniej niż 10%	5	7	10	8
10%-25%	9	4	12	11
Okolo połowy	6	9	4	6
Większość	0	14	8	9
Nie wiem	28	4	28	15

Czy Tobie lub osobie w Twoim wieku łatwo jest kupić alkohol?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Tak	0	0	2	2
Nie	16	8	16	13
Czasem wymaga to kilku prób zakupu	0	3	1	6
Nie wiem, nigdy nie próbowałem/próbowałam	26	27	37	29

W jaki sposób zdobyłeś alkohol, który piłeś?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Kupuję sam/sama	0	0	0	0
Częstują mnie koledzy	3	1	4	6
Poczęstowali mnie dorośli (rodzice)	3	10	9	12
Podkradam dorosłym	4	3	23	4
Nigdy nie piłem	33	20	17	29

Okazjonalnie (czyli od czasu do czasu) picie alkoholu przez dorosłych wg mnie

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Poprawia nastrój	4	12	12	25
Prowadzi do uzależnienia	14	10	15	11
Dobrze wpływa na serce	1	2	1	4
Nie ma żadnego wpływu na organizm	3	7	4	1
Nie wiem	19	15	22	15

Okazjonalnie (czyli od czasu do czasu) picie alkoholu przez osoby w moim wieku wg mnie

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Może prowadzić do uzależnienia	6	17	10	15
Dobrze wpływa na serce	0	0	0	3
Nie ma żadnego wpływu na organizm	1	1	3	2
Szkodzi	32	21	27	27
Nie wiem	3	7	13	10

Co, wg Ciebie, jest najbardziej możliwe: osoba pijana (pod wpływem alkoholu) może:

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Łatwo ulec wypadkowi	4	28	30	35
Zostać okradzionym	9	11	8	22
Uczestniczyć w bójce	16	24	16	29
Popęlnić przestępstwo	15	20	11	22
Kierować samochodem	7	13	10	21
Nie wiem	1	1	6	4

Gdybyś zauważył, że Twój przyjaciel lub znajomy ma problem z paleniem papierosów lub piciem alkoholu, do kogo zwróciłbyś się o pomoc?

	dziewczyny		chłopcy	
	2014	2015	2014	2015
Kolegi	5	3	1	4
Nauczyciela	7	17	4	16
Pedagoga, psychologa	16	22	21	22
Rodziców	16	19	12	15
Policji	4	0	3	3
Telefonu zaufania	5	7	5	7
Nie wiem	6	4	13	10

Ankietyzację przeprowadzono również wśród uczniów klas VI w roku 2010 i 2013.

Dokonując zestawienia wyników z ankiet na przestrzeni wszystkich lat nasuwa się jedno spostrzeżenie zdecydowanie więcej uczniów deklaruje, że nie piło/nie będzie pić alkoholu. Jednakże alkohol spożywało aż 37% ankietowanych, a w ciągu ostatnich 30 dni aż 12%.

Wg ankietyzacji w latach 2010 i 2013 młodzież spożywa alkohol najczęściej w domu (19%) aż 18% zaznaczyło, że rodzice wiedzą o picu przez nich alkoholu. W latach 2014-2015 aż 30% ankietowanych piło alkohol, którym poczęstowali ich dorośli, bądź go im podkraśla. Wzrosła w związku z tym dostępność alkoholu w domu.

Dzieci wyrażają brak zdecydowania w wyrażaniu własnego zdania. Na pyt.: Jesteś u kolegi. Kolega chce Cię poczęstować alkoholem. Co robisz? - 17% odpowiedziało „trudno powiedzieć”, a 22% „raczej nie wypiję”.

Na pytanie: Czy sądzisz, że możesz odmówić, gdy zaproponowany Ci będzie alkohol na prywatce lub dyskotecce? Aż 18 % odp. „trudno powiedzieć”, 14% ankietowanych udzieliło takiej samej odpowiedzi gdy pytano, o zachowanie jeśli alkohol proponował Twój chłopak/dziewczyna.

W związku z powyższym należy prowadzić działania zmierzające do rozwinięcia u dzieci postaw asertywnych, umiejętności wyrażania własnego zdania i w razie konieczności odmawiania w sposób nieuległy i nieraniący innych.

Najczęściej spożywanym alkoholem było piwo oraz szampan.

Uczniowie mają świadomość o szkodliwości alkoholu oraz skutkach jego spożywania.

Badania ESPAD

W 2015 roku przeprowadzono ogólnopolskie badania ankietowe w ramach programu badawczego European School Survey Project on Alcohol and Drugs- ESPAD. Badanie objęło uczniów klas trzecich gimnazjalnych i klas drugich szkół ponadgimnazjalnych.

Z wyników raportu wynika, że napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży szkolnej. Skala rozpowszechnienia picia jest zdecydowanie wyższa niż używanie jakichkolwiek innych

substancji. Alkohol jest też najczęściej pierwszą substancją psychoaktywną, po którą sięgają młodzi ludzie i może być „furtką” do innych zachowań ryzykownych.

Próby picia alkoholu ma za sobą 83,8% gimnazjalistów z klas trzecich i 95,8% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych. W badaniach z roku 2015 płeć nie różnicowała w stopniu istotnym rozpowszechnienia picia alkoholu. W poszczególnych wskaźnikach różnice między chłopcami a dziewczętami nie przekraczały kilku punktów procentowych. Obecne wyniki potwierdzają obserwowany już w poprzednich latach trend zacierania różnic między chłopcami i dziewczętami w spożywaniu napojów alkoholowych. Najbardziej rozpowszechnionym napojem alkoholowym na przestrzeni lat 1995-2015 jest piwo.

Stanu silnego upojenia alkoholem doświadczyło kiedykolwiek w życiu 36,9% gimnazjalistów i 64,4% uczniów szkół ponadgimnazjalnych. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem upiło się 12% uczniów młodszych i 19,7% starszych uczniów.

Oceniając kwestie dostępności poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych, respondentom zadano pytanie o to, jak trudno byłoby im zdobyć poszczególne substancje. Po przesłaniu odpowiedzi zauważa się, że od 2003 roku w grupie uczniów gimnazjum systematycznie spada odsetek tych, którzy deklarują bardzo łatwy dostęp do piwa i wina, natomiast w przypadku wódki ostatnia edycja badania przyniosła niewielki wzrost. Mimo tych pozytywnych tendencji wskaźniki mogą jednak niepokoić: blisko połowa (47,6%) 15-16 latków uznała za bardzo łatwe do zdobycia piwo, w przypadku wina takiej odpowiedzi udzieliło 36,6% respondentów, a w odniesieniu do wódki 34,2% respondentów.

W czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem większość uczniów (89,1% starszych i 68,7% młodszych) spotkała się z propozycją wypicia piwa, i właśnie ten rodzaj alkoholu jest najczęściej proponowany młodzieży.

Analiza zakupów alkoholu w grupie gimnazjalistów pokazuje, że mamy do czynienia z konsekwentnym zmniejszaniem się odsetka kupujących piwo w sklepach (wskaźnik w roku 2015 jest prawie o połowę niższy niż w roku 2003). Odsetki kupujących wino w 2015 roku pozostały na poziomie zbliżonym do 2011 roku, zaś odsetki kupujących wódkę po wyraźnym spadku w 2007 roku w kolejnych latach pozostawały względnie stabilne. W przypadku uczniów starszych można wskazać trend spadkowy na przestrzeni całego okresu (1995-2015), jednak w roku 2015 mamy do czynienia ze stabilizacją w stosunku do poprzedniego badania – 2011 rok. W obydwu grupach wiekowych zwiększył się odsetek osób deklarujących picie poszczególnych napojów alkoholowych w placówkach sprzedających alkohol do spożycia na miejscu. Szczególnie niepokoi fakt, że co piąty 15-16 latek w czasie ostatnich 30 dni przed badaniem pił wódkę w tzw. gastronomii, co z kolei jest wskaźnikiem wyższym od odsetka deklarujących zakupy wódki w sklepie (22% vs 15,4%).

Z punktu widzenia celów profilaktycznych jako tendencje pozytywne można określić wyniki w zakresie oczekiwań respondentów wobec alkoholu m.in. wzrost przekonania o możliwych kłopotach z policją, zmniejszenie przekonania dotyczącego towarzyskości, zapomnienia o problemach, oczekiwania dobrej zabawy.

Doświadczenia różnych szkód w związku z pićm alkoholu różnią się w zależności od płci. Poza poważną kłótnią, wypadkiem, samouszkodzeniem i zniszczeniem rzeczy, które stają się częściej udziałem dziewcząt z klas trzecich gimnazjum, pozostałe szkody znacznie częściej dotyczą chłopców. Dotyczy to

zwłaszcza kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu, seksu bez zabezpieczenia, stania się ofiarą kradzieży, korzystania z pomocy medycznej czy spowodowania wypadku – wskazania są w nich ponad dwukrotnie wyższe. W przypadku starszej grupy częstotliwość występowania strat jeszcze wyraźniej przeważa w grupie chłopców.

Odpowiedzi w zakresie pytań dotyczących oceny rozpowszechnienia używania substancji psychoaktywnych wśród przyjaciół potwierdzają bardzo duże rozpowszechnienie picia alkoholu.

Badani ocenili także poziom swojego zadowolenia z relacji z matką, ojcem i przyjaciółmi. Zarówno w młodszej, jak i w starszej grupie wiekowej uczniowie byli bardzo zadowoleni w pierwszej kolejności z relacji z przyjaciółmi (odpowiednio 49,6% i 48,7%), a następnie z relacji z matką (48,6% i 46,1%). Z relacji z ojcem zadowolonych było znacznie mniej nastolatków (39,4% i 35,5%). Z drugiej zaś strony z badań wynika że rodzice mają problemy z ustalaniem i wdrażaniem jasnych zasad określających funkcjonowanie dzieci w domu i poza nim. Brak takich zasad dotyczących zachowań ryzykownych może osłabić oddziaływania wychowawcze rodziców i sprzyjać używaniu substancji psychoaktywnych u dzieci. Na pytanie dotyczące przyzwolenia rodziców na picie przez nich alkoholu większość gimnazjalistów deklaruje brak takiej zgody ze strony zarówno ojca (52,2%), jak i matki (58,1%). Co piąty uczeń przyznaje, że rodzice pozwalają mu pić alkohol, ale tylko w ich towarzystwie. Co siódmy uczeń nie wie, jakie jest zdanie rodziców w tej kwestii.

Analizując wyniki badań należy wywnioskować, że optymalnym czasem na działania profilaktyczne nastawione na opóźnienie wieku inicjacji alkoholowej jest okres uczęszczania do szkoły podstawowej, nie później niż IV lub V klasa. Pracując z młodzieżą w wieku 15 lat lub starszą, warto stawiać sobie za cel ograniczenie (najlepiej do zera) częstości picia alkoholu, upijania się oraz podejmowania zachowań zwiększających ryzyko szkód związanych z piciem. Oczekiwania alkoholowe kształtują się od najmłodszych lat życia, początkowo w wyniku obserwacji zachowania innych osób (rodziców, innych dorosłych, rówieśników, postaci z telewizji, reklam itp.) i efektów, jakie te osoby osiągają w wyniku picia, a później również w wyniku własnych doświadczeń; są zatem silne i nie poddają się łatwo zmianom. Dlatego też zapobieganie problemom alkoholowym wśród młodzieży zaczyna się od pracy z dorosłymi.

Ogólnopolska Diagnoza społeczna uczniów.

W roku 2018 w ramach kampanii Zachowaj Trzeźwy Umysł zostały w szkołach przeprowadzone badania ankietowe „Ogólnopolska Diagnoza społeczna uczniów”, obejmujące również problem nadużywania alkoholu, papierosów i narkotyków. Badaniem objęto 72 uczniów klas V-VI oraz 65 uczniów klas VII i VIII ze szkół podstawowych na terenie gminy.

Wyniki ankiet są następujące:

Pyt. Jak często spożywasz napoje energetyzowane lub funkcjonalne, zawierające kofeinę, wyciąg z guarany lub różne witaminy, magnez (np. Red Bull, Tiger, Be Power, Oshee, 4 Motive, Powerade itp.)?

Grupa: klasy V+VI

Dane %	Wszyscy	Dziewczynki	Chłopcy
Codziennie	9.72	0	16.28
Kilka razy w tygodniu	13.89	3.45	20.93
Mniej więcej raz na tydzień	9.72	6.9	11.63
Kilka razy w miesiącu	9.72	10.34	9.3
Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	12.5	6.9	16.28
Wcale	44.44	72.41	25.58

Grupa: klasy VII+VIII

Dane %	Wszyscy	Dziewczynki	Chłopcy
Codziennie	1.54	3.13	0
Kilka razy w tygodniu	10.77	6.25	15.15
Mniej więcej raz na tydzień	6.15	3.13	9.09
Kilka razy w miesiącu	15.38	3.13	27.27
Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	20	18.75	21.21
Wcale	46.15	65.63	27.27

Grupa: klasy V+VI

Dane %	Wszyscy					
	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
Pyt. Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy widziałeś kogoś ze swoich rówieśników, kto:						
pałił papierosa	62.5	11.11	4.17	4.17	8.33	9.72
pałił marihuanę	84.72	6.94	0	1.39	2.78	4.17
zażywał dopalaczy	91.67	1.39	0	1.39	2.78	2.78
pił piwo	69.44	11.11	1.39	2.78	6.94	8.33
pił wino	81.94	8.33	0	2.78	2.78	4.17
pił wódkę	80.56	5.56	2.78	1.39	2.78	6.94

pił szampana	68.06	16.67	1.39	4.17	2.78	6.94
pił drinka	77.78	6.94	1.39	4.17	4.17	5.56
	Dziewczynki					
Pyt. Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy widziałeś kogoś ze swoich rówieśników, kto:	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
pał papierosa	68.97	3.45	10.34	6.9	6.9	3.45
pał marihuanę	89.66	6.9	0	0	3.45	0
zażywał dopalaczy	96.55	0	0	0	3.45	0
pił piwo	65.52	17.24	0	6.9	6.9	3.45
pił wino	75.86	17.24	0	3.45	3.45	0
pił wódkę	79.31	10.34	6.9	0	3.45	0
pił szampana	75.86	17.24	3.45	0	3.45	0
pił drinka	79.31	6.9	3.45	6.9	3.45	0
	Chłopcy					
Pyt. Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy widziałeś kogoś ze swoich rówieśników, kto:	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
pał papierosa	58.14	16.28	0	2.33	9.3	13.95
pał marihuanę	81.4	6.98	0	2.33	2.33	6.98
zażywał dopalaczy	88.37	2.33	0	2.33	2.33	4.65
pił piwo	72.09	6.98	2.33	0	6.98	11.63
pił wino	86.05	2.33	0	2.33	2.33	6.98
pił wódkę	81.4	2.33	0	2.33	2.33	11.63
pił szampana	62.79	16.28	0	6.98	2.33	11.63
pił drinka	76.74	6.98	0	2.33	4.65	9.3

Grupa: klasy VII+VIII

Dane %	Wszyscy					
Pyt. Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy widziałeś kogoś ze swoich rówieśników, kto:	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
palił papierosa	55.38	15.38	7.69	7.69	10.77	3.08
palił marihuanę	86.15	10.77	0	1.54	1.54	0
zażywał dopalaczy	96.92	0	1.54	1.54	0	0
pił piwo	56.92	27.69	6.15	4.62	0	4.62
pił wino	76.92	13.85	6.15	1.54	1.54	0
pił wódkę	69.23	18.46	4.62	1.54	0	6.15
pił szampana	67.69	24.62	3.08	3.08	1.54	0
pił drinka	70.77	20	4.62	3.08	1.54	0
	Dziewczynki					
	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
palił papierosa	43.75	21.88	12.5	6.25	12.5	3.13
palił marihuanę	90.63	9.38	0	0	0	0
zażywał dopalaczy	100	0	0	0	0	0
pił piwo	59.38	25	12.5	3.13	0	0
pił wino	81.25	9.38	9.38	0	0	0
pił wódkę	84.38	6.25	9.38	0	0	0
pił szampana	68.75	25	3.13	3.13	0	0
pił drinka	75	15.63	9.38	0	0	0
	Chłopcy					

	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
palił papierosa	66.67	9.09	3.03	9.09	9.09	3.03
palił marihuanę	81.82	12.12	0	3.03	3.03	0
zażywał dopalaczy	93.94	0	3.03	3.03	0	0
pił piwo	54.55	30.3	0	6.06	0	9.09
pił wino	72.73	18.18	3.03	3.03	3.03	0
pił wódkę	54.55	30.3	0	3.03	0	12.12
pił szampana	66.67	24.24	3.03	3.03	3.03	0
pił drinka	66.67	24.24	0	6.06	3.03	0

Grupa: klasy V+VI

Dane %	Wszyscy					
Pyt. Czy ty sam(a) w ciągu ostatnich 12 miesięcy:	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
zapalił(a)eś papierosa	90.28	4.17	0	2.78	0	2.78
zapalił(a)eś marihuanę	95.83	1.39	1.39	0	0	1.39
zażył(a)eś dopalaczy	95.83	1.39	1.39	0	0	1.39
wypił(a)eś piwo	91.67	5.56	1.39	0	0	1.39
wypił(a)eś wino	94.44	2.78	1.39	0	0	1.39
wypił(a)eś wódkę	93.06	4.17	1.39	0	0	1.39
wypił(a)eś szampana	79.17	13.89	4.17	1.39	0	1.39
wypił(a)eś drinka	91.67	5.56	1.39	0	0	1.39
	Dziewczynki					

	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
zapalił(a)eś papierosa	96.55	0	0	0	0	3.45
zapalił(a)eś marihuanę	96.55	0	3.45	0	0	0
zażył(a)ś dopalaczy	96.55	0	3.45	0	0	0
wypił(a)ś piwo	93.1	3.45	3.45	0	0	0
wypił(a)ś wino	96.55	0	3.45	0	0	0
wypił(a)ś wódkę	96.55	0	3.45	0	0	0
wypił(a)ś szampana	89.66	6.9	3.45	0	0	0
wypił(a)ś drinka	96.55	0	3.45	0	0	0
Chłopcy						
	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
zapalił(a)eś papierosa	86.05	6.98	0	4.65	0	2.33
zapalił(a)eś marihuanę	95.35	2.33	0	0	0	2.33
zażył(a)ś dopalaczy	95.35	2.33	0	0	0	2.33
wypił(a)ś piwo	90.7	6.98	0	0	0	2.33
wypił(a)ś wino	93.02	4.65	0	0	0	2.33
wypił(a)ś wódkę	90.7	6.98	0	0	0	2.33
wypił(a)ś szampana	72.09	18.6	4.65	2.33	0	2.33
wypił(a)ś drinka	88.37	9.3	0	0	0	2.33

Grupa: klasy VII+VIII

Dane %	Wszyscy					
Pyt. Czy ty sam(a) w ciągu ostatnich 12 miesięcy:	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
zapalił(a)ś papierosa	84.62	12.31	0	0	0	3.08
zapalił(a)ś marihuanę	92.31	4.62	0	0	0	3.08
zażył(a)ś dopalaczy	95.38	1.54	1.54	0	0	1.54
wypił(a)ś piwo	76.92	18.46	0	1.54	0	3.08
wypił(a)ś wino	87.69	7.69	1.54	0	1.54	1.54
wypił(a)ś wódkę	81.54	13.85	0	0	0	4.62
wypił(a)ś szampana	76.92	18.46	0	0	3.08	1.54
wypił(a)ś drinka	83.08	13.85	0	1.54	0	1.54
	Dziewczynki					
	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
zapalił(a)ś papierosa	84.38	15.63	0	0	0	0
zapalił(a)ś marihuanę	100	0	0	0	0	0
zażył(a)ś dopalaczy	100	0	0	0	0	0
wypił(a)ś piwo	78.13	21.88	0	0	0	0
wypił(a)ś wino	87.5	12.5	0	0	0	0
wypił(a)ś wódkę	87.5	12.5	0	0	0	0
wypił(a)ś szampana	71.88	25	0	0	3.13	0
wypił(a)ś drinka	84.38	15.63	0	0	0	0

	Chłopcy					
	Wcale	Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	Kilka razy w miesiącu	Mniej więcej raz na tydzień	Kilka razy w tygodniu	Codziennie
zapalił(a)ś papierosa	84.85	9.09	0	0	0	6.06
zapalił(a)ś marihuanę	84.85	9.09	0	0	0	6.06
zażył(a)ś dopalaczy	90.91	3.03	3.03	0	0	3.03
wypił(a)ś piwo	75.76	15.15	0	3.03	0	6.06
wypił(a)ś wino	87.88	3.03	3.03	0	3.03	3.03
wypił(a)ś wódkę	75.76	15.15	0	0	0	9.09
wypił(a)ś szampana	81.82	12.12	0	0	3.03	3.03
wypił(a)ś drinka	81.82	12.12	0	3.03	0	3.03

Pyt. Jak często jesteś świadkiem przemocy fizycznej kierowanej do Twoich koleżanek lub kolegów?

Grupa: klasy V+VI

	Wszyscy	Dziewczynki	Chłopcy
Codziennie	13.89	6.9	18.6
Kilka razy w tygodniu	15.28	13.79	16.28
Mniej więcej raz na tydzień	6.94	0	11.63
Kilka razy w miesiącu	6.94	3.45	9.3
Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	16.67	10.34	20.93
Wcale	40.28	65.52	23.26

Grupa: klasy VII+VIII

	Wszyscy	Dziewczynki	Chłopcy
Codziennie	10.77	9.38	12.12
Kilka razy w tygodniu	6.15	9.38	3.03
Mniej więcej raz na tydzień	13.85	9.38	18.18
Kilka razy w miesiącu	12.31	15.63	9.09
Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	32.31	34.38	30.3
Wcale	24.62	21.88	27.27

Pyt. Jak często jesteś świadkiem przemocy emocjonalnej/psychicznej kierowanej do Twoich koleżanek lub kolegów?

Grupa: klasy V+VI

Dane %	Wszyscy	Dziewczynki	Chłopcy
Codziennie	12.5	6.9	16.28
Kilka razy w tygodniu	15.28	10.34	18.6
Mniej więcej raz na tydzień	4.17	3.45	4.65
Kilka razy w miesiącu	8.33	3.45	11.63
Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	15.28	20.69	11.63
Wcale	44.44	55.17	37.21

Grupa: klasy VII+VIII

Dane %	Wszyscy	Dziewczynki	Chłopcy
Codziennie	9.23	3.13	15.15
Kilka razy w tygodniu	13.85	12.5	15.15
Mniej więcej raz na tydzień	10.77	15.63	6.06
Kilka razy w miesiącu	10.77	12.5	9.09
Mniej więcej raz w miesiącu lub rzadziej	23.08	31.25	15.15
Wcale	32.31	25	39.39

Z opracowanego na podstawie badań ogólnopolskiego Raportu najważniejsze wnioski są następujące :

Prawie co czwarty ankietowany (22,1%) raz na tydzień widział, jak ktoś z jego rówieśników pali papierosa. Z kolei co piąty widział palących rówieśników przynajmniej raz na miesiąc (19,7%). Jeżeli chodzi o płeć w poszczególnych grupach wiekowych, to nie odnotowano wyraźnych różnic. Zarówno chłopcy, jak i dziewczęta w podobnych proporcjach spotykali się z palącymi rówieśnikami. Można jednak zauważyć wyraźny wzrost w zaobserwowaniu palących rówieśników w odniesieniu do poziomu klasy. Spośród piąto- i szóstoklasistów palącego kolegę lub koleżankę przynajmniej raz w tygodniu widział co siódmy uczeń (14,4%). Z kolei palącego rówieśnika widziało więcej niż dwóch na siedmiu siódmo- i ósmoklasistów (30,5%). Palenie papierosów w ciągu ostatniego roku ma za sobą co ósmy uczeń szkoły podstawowej (12,7%). W skali ogólnej różnica pomiędzy chłopcami a dziewczętami jest bardzo niewielka (chłopcy – 13,8%; dziewczęta – 11,6%). Nie oznacza to, że taki odsetek osób ma za sobą w ogóle sięgnięcie po papierosa. Dane przedstawiają zapalenie papierosa w ciągu ostatniego roku przed badaniem. Próby sięgania po papierosa w ciągu ostatniego roku ma za sobą co najmniej szesnasty uczeń klas V-VI (6,1%) i co piąty uczeń klas VII-VIII (20,0%). Warto podkreślić, że równie często sięgają po papierosa zarówno starsi chłopcy, jak i starsze dziewczęta.

Z kimś, kto na co dzień pali marihuanę – narkotyk w Polsce zakazany – spotyka się 3,3% uczniów. Jakkolwiek odsetek ten może wydawać się niewielki, to warto podkreślić, że co dwudziesty uczeń szkoły podstawowej z palącym marihuanę rówieśnikiem spotyka się przynajmniej raz na tydzień (5,2%), zatem z pewną regularnością. Nie można też mówić o znikomości tego wskaźnika dla uczniów młodszych, spośród których co najmniej 3,3% raz na tydzień widzi palącego marihuanę kolegę lub koleżankę. Wskaźnik ten dla każdej grupy wiekowej powinien wynosić 0,0%. Wśród uczniów z klas starszych wynosi on dużo więcej (7,4%). Tak czy inaczej w każdej grupie wiekowej częściej z palącymi rówieśnikami spotykają się chłopcy (klasy V-VI – 4,3%; klasy VII-VIII – 9,2%) niż dziewczęta (klasy V-VI – 2,3%; klasy VII-VIII – 5,8%). Do zapalenia marihuany przynajmniej raz na tydzień przyznało się 2,6% ogółu ankietowanych – częściej chłopcy (3,4%) niż dziewczęta (1,8%). Częściej też do zapalenia marihuany w ciągu ostatniego roku przyznają się uczniowie starsi (6,5%) niż młodszy (2,5%). Zarówno w grupie młodszej jak i starszej rzadziej po marihuanę sięgają dziewczęta niż chłopcy. Skala zjawiska mogłaby się wydawać znikoma, jednak budzi zaniepokojenie to, że wraz z wiekiem przybywa uczniów gotowych zapalić marihuanę.

Spśród ogółu badanych 7,1% spotkało się z kimś, kto w ostatnim roku zażywał dopalacze. Częściej byli to chłopcy (8,5%) niż dziewczęta (5,8%), zarówno wśród młodszych (dziewczęta – 3,9%, chłopcy – 6,5%), jak i starszych uczniów (dziewczęta – 7,9%, chłopcy – 10,6%). Przedstawione statystyki nie pozostawiają wątpliwości, że dopalacze nie zostały całkowicie wyeliminowane z otoczenia uczniów szkół podstawowych, a wraz z wiekiem uczniów problem narasta. Po dopalacze jako jeden z najbardziej niebezpiecznych środków odurzających – wywołujących nieodwracalne zmiany w organizmie, niekiedy zakończone zgonem – w ciągu ostatniego roku sięgnęło 3,3% uczniów. Według Państwowej Inspekcji Sanitarnej w 2017 roku na przeprowadzone 562 kontrole zabezpieczono 36 786 produktów opakowań. W tym samym roku średnia krajowa podejrzeń zatruc dopalaczami wynosiła 11 przypadków na 100 tysięcy ludności. Najwięcej w województwie łódzkim (38,54), śląskim (27,72), kujawsko-pomorskim (10,89), podobnie jak w wielkopolskim (10,76). Najmniej w podkarpackim (0,93) i opolskim (1,21) (*Dane statystyczne: Wykaz środków zastępczych, nowych substancji psychoaktywnych i innych substancji. GIS n.d.*). Wyraźnie widać, że skala zjawiska zatruc dopalaczami jest mocno zróżnicowana w zależności od województwa i związanego z nim rozwoju gospodarczego, PKB, a także zagęszczenia ludności, urbanizacji i industrializacji. Może to też wynikać z innych uwarunkowań środowiskowych ludzi zamieszkujących poszczególne województwa. Jednak ze względu na takie zmienne niezależne, jak *pleć* i *poziom klasy* można doszukać się pewnych różnic. Spśród uczniów młodszych tylko w ciągu ostatniego roku po dopalacze sięgnęło 2,6% uczniów (1,6% bierze dopalacze raz na tydzień). Różnica pomiędzy dziewczętami a chłopcami jest niewielka dla tak małych wskaźników. Zjawisko zażywania dopalaczy wśród uczniów starszych jest jednak nieco większe, gdyż po tę truciznę tylko w ciągu 12 miesięcy przed badaniem sięgnęło 4,2% uczniów (2,9% co najmniej raz na tydzień). Podobnie jak w przypadku marihuany można zauważyć tendencję do zwiększania się, wraz z wiekiem, wskaźnika korzystających z dopalaczy młodych ludzi. Należy przy tym pamiętać, że każde zażycie tego środka psychoaktywnego może zakończyć się tragicznie.

Piwo dla co trzeciego ucznia nie stanowi żadnego problemu. Spśród uczniów szkół podstawowych co trzeci w ciągu ostatniego roku przebywał w obecności rówieśnika spożywającego ten trunek (33,6%). W skali ogólnopolskiej różnica pomiędzy dziewczętami (33,2%) a chłopcami (34,0%) jest niewielka. Jednak istotna różnica występuje pomiędzy uczniami ze względu na poziom klasy. Spśród uczniów młodszych co czwarty (24,6%) w ciągu ostatniego roku przebywał w obecności pijących piwo rówieśników. Do tej grupy

częściej zaliczali się chłopcy (26,9%) niż dziewczęta (22,4%). Z kolei doświadczenia z pijącymi piwo rówieśnikami ma trzech na siedmiu spośród starszych uczniów (43,7%). Niewiele jednak częściej chłopcy (42,0%) niż dziewczęta (45,%). Po piwo w ciągu ostatniego roku sięgnęło 15,6% uczniów, częściej chłopcy (17,3%) niż dziewczęta (14,0%). Jeżeli chodzi o grupę wiekową, to piwo częściej piją uczniowie starsi (24,4%) niż młodsi (7,7%). Z kolei zmienna niezależna *pleć* bardziej różnicuje odpowiedzi uczniów młodszych niż starszych. Można stwierdzić, że wśród ankietowanych starszych zarówno dziewczęta (14,0%), jak i chłopcy (17,3%) równie często sięgają po piwo. Wśród uczniów młodszych różnica pomiędzy dziewczętami i chłopcami jest nieco większa, odpowiednio (5,7% i 9,8%).

Wino jest mniej popularnym wśród młodzieży trunkiem niż piwo. Z jego spożyciem przez rówieśników spotkał się co piąty uczeń (20,1%). Grupa wiekowa w sposób istotny różnicuje odpowiedzi respondentów. W grupie młodszej z pijącymi rówieśnikami spotkało się 15,8% uczniów, a w grupie starszej 24,9%. Jakkolwiek w grupie uczniów starszych *pleć* nie odgrywa większego znaczenia, to zmienia się to wśród uczniów młodszych. W tej grupie z pijącymi wino rówieśnikami spotkało się zaledwie 13,4% dziewcząt i aż 18,3% chłopców. ciągu ostatniego roku spożywało go 9,9% uczniów (dziewczęta – 9,5%; chłopcy – 10,3%). Jakkolwiek w obu grupach wiekowych *pleć* zdaje się nie odgrywać znaczącej roli w częstotliwości sięgania po wino, to poziom klasy już tak. Spośród uczniów młodszych w ciągu ostatnich 12 miesięcy 4,7% piło wino, podczas gdy wśród uczniów starszych odsetek ten wynosił 15,6%.

Wódka jako alkohol uznawany za najmocniejszy jest spożywana przez kogoś z grupy rówieśniczej w obecności prawie co czwartego ucznia (23,0%), częściej w obecności chłopców (24,4%) niż dziewcząt (21,7%), chociaż różnica jest niewielka. W grupie uczniów starszych z piciem wódki spotkał się co trzeci chłopiec (32,2%) i tyle samo dziewcząt (32,2%). Uczniowie młodsi znacznie rzadziej przebywają w obecności kolegów lub koleżanek spożywających wódkę, niż respondenci ze starszej grupy (14,8%). Duże różnice występują także pomiędzy dziewczętami (12,1%), a chłopcami (17,5%). co dziesiąty uczeń szkoły podstawowej sięgnął po ten alkohol w ciągu ostatniego roku (9,6%). W skali ogólnej częściej po wódkę sięgają chłopcy (11,1%) niż dziewczęta (8,3%). Jakkolwiek w poszczególnych grupach wiekowych *pleć* nie odgrywa dużego znaczenia, to wiek już tak. W grupie badanych młodszych po wódkę sięgnęło 3,9% uczniów (dziewczęta – 2,5%; chłopcy – 5,1%), podczas gdy w grupie uczniów starszych było już 16,0% uczniów (dziewczęta – 14,3%, chłopcy 17,8%).

Szampan jest alkoholem najbardziej popularnym wśród młodych ludzi. W ciągu ostatniego roku przynajmniej raz spożyło go 17,8% uczniów (dziewczęta – 15,8%; chłopcy – 19,9%), a przynajmniej raz na miesiąc – 14,2%. Ten alkohol jest bardzo popularny w grupie uczniów młodszych (13,1%), częściej wśród chłopców (16,5%) niż dziewcząt (9,9%). Spośród badanych starszych prawie co czwarty sięgnął już po szampana (23,0%). Jakkolwiek wśród uczniów młodszych zachodzą różnice pomiędzy dziewczętami a chłopcami, to w grupie siódmo- i ósmoklasistów różnice te się zacierają.

Na każdym piąciu badanych przynajmniej trzech raz w miesiącu lub rzadziej spotkało się z jakimś aktem agresji fizycznej skierowanej do jego kolegi lub koleżanki (60,7%). Co dziesiąty ankietowany z agresją fizyczną spotyka się na co dzień (11,6%), a co ósmy kilka razy w tygodniu (12,5%). Ważnym aspektem jest fakt, że wraz z poziomem klasy rośnie agresja fizyczna wobec uczniów. Wskaźnik dostrzeganej agresji dla grupy uczniów młodszych wynosi 9,2%, dla grupy uczniów starszych 14,2%. Z aktami przemocy częściej

spotykali się chłopcy (66,7%) niż dziewczęta (55,0%). Odnosi się to zarówno do grupy uczniów młodszych (dziewczęta – 7,0%, chłopcy – 11,6), jak i starszych (dziewczęta – 10,6%, chłopcy – 18,0%). Agresja psychiczna lub emocjonalna towarzyszy młodym ludziom nie rzadziej niż fizyczna (62,0%). Jakkolwiek z agresją psychiczną, podobnie jak fizyczną, częściej spotykają się chłopcy (64,3%) niż dziewczęta (59,8%), to dziewczęta bardziej dostrzegają przemoc emocjonalną. Przemoc emocjonalna wśród uczniów starszych nie jest różnicowana ze względu na płeć, w przeciwieństwie do uczniów młodszych, wśród których z tym typem przemocy spotkało się w ciągu ostatniego roku 53,2% dziewcząt i 61,5% chłopców. Podobnie jak w przypadku przemocy fizycznej, wraz z poziomem klasy rośnie odsetek respondentów dostrzegających agresywne zachowania swoich kolegów i koleżanek.

7. Dane z Komendy Powiatowej Policji w Golubiu-Dobrzyniu.

Z informacji o Stanie Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego na terenie Powiatu Golubsko-Dobrzyńskiego za rok 2016 wynikało, że w ramach wszczętych w roku 2016 postępowań przygotowawczych przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz 38 postępowań karno-skarbowych policjanci zabezpieczyli 275,7 kg tytoniu, 50940 szt. papierosów oraz 1500 litrów alkoholu etylowego bez polskich znaków akcyzy.

W roku 2017 w ramach wszczętych 4 postępowań przygotowawczych przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz 25 postępowań karno-skarbowych policjanci zabezpieczyli 26 kg. krajanki tytoniowej, 8620 szt. papierosów oraz 10,2 kg liści tytoniu bez polskich znaków akcyzy.

W 2018 roku w ramach wszczętych 15 postępowań przygotowawczych przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz 5 postępowań karno-skarbowych policjanci zabezpieczyli 11,9 kg krajanki tytoniowej oraz 10,9 kg liści tytoniu bez polskich znaków akcyzy.

W dalszym ciągu jednym z ważniejszych problemów społecznych, będącym źródłem degradacji społecznej mieszkańców powiatu pozostaje alkoholizm. Na stosunkowo wysokim poziomie cały czas utrzymuje się liczba osób zatrzymanych przez Policję do wytrzeźwienia: w 2015 roku – 242 osoby, w 2016 roku - 205 osób, w 2017 r. - 263 osoby, w 2018 r. – 290 osób.

Funkcjonariusze ruchu drogowego Komendy Powiatowej Policji w Golubiu-Dobrzyniu poddali badaniu na zawartość alkoholu w roku 2016 23680 osoby (2015 r. - 22240). W podjętych czynnościach kontrolnych ujawniono mniejszą ilość nietrzeźwych kierujących 73 (2015 r.- 79). Wzrosła natomiast liczba osób kierujących po użyciu alkoholu – 83 osoby (wobec 32 w 2015 r.). Ogółem w 2016 r. przeprowadzono 14 827 kontroli kierujących i pieszych - wobec 10 938 osób (2015 r.- 11 610) popełniających wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji zastosowano przewidziane prawem środki, w tym 1440 osoby pouczono, a wobec 9159 zastosowano postępowania mandatowe, natomiast wobec 281 osób skierowano wnioski do sądu.

W roku 2017 funkcjonariusze ruchu drogowego Komendy Powiatowej Policji w Golubiu-Dobrzyniu poddali badaniu na zawartość alkoholu 22558 osoby. W podjętych czynnościach kontrolnych ujawniono znacznie mniejszą ilość nietrzeźwych kierujących w stosunku do roku 2016 – 37 osób (2016 r.- 83). Zmalała również liczba osób kierujących po użyciu alkoholu – 56 osób (wobec 73 w 2016 r.). Ogółem w 2017 r. przeprowadzono 13 413 kontroli kierujących i pieszych - wobec 10 227 osób (2016 r.-10 938) popełniających wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji zastosowano przewidziane prawem środki, w tym 1321 osoby pouczono, a wobec 8630 zastosowano postępowania mandatowe, natomiast wobec 215 osób skierowano wnioski do sądu.

W roku 2018 funkcjonariusze ruchu drogowego Komendy Powiatowej Policji w Golubiu-Dobrzyniu poddali badaniu na zawartość alkoholu 21171 osób. W podjętych czynności kontrolnych ujawniono większą ilość nietrzeźwych kierujących – 57 osób (2017 r.- 56). Zmalała liczba osób kierujących po użyciu alkoholu – 32 osoby (2017 r. – 56). Ogółem w 2018 r. przeprowadzono 13 654 kontrole kierujących i pieszych - wobec 6095 osób (2017 r.-10 227) popełniających wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji zastosowano przewidziane prawem środki, w tym 2227 osób pouczone, a wobec 3694 zastosowano postępowania mandatowe, natomiast wobec 174 osób skierowano wnioski do sądu.

W 2016 r. ustalono ogółem 21 nieletnich sprawców czynów karalnych, którzy dopuścili się popełnienia 36 czynów karalnych głównie przestępstw w kategorii 17x7 (13 sprawców, 30 czynów) oraz przestępstw narkotykowych (3 sprawców, 4 czyny). W porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym nastąpił wzrost ustalonych nieletnich sprawców czynów karalnych o 5 % oraz popełnionych czynów karalnych klasyfikowanych jako przestępstwa o 24,14 %.

Ujawniono również 11 nieletnich pod wpływem alkoholu.

W ramach działalności na rzecz profilaktyki społecznej funkcjonariusze Policji przeprowadzili 121 spotkań z dziećmi i młodzieżą w szkołach oraz 246 spotkania z nauczycielami i pedagogami oraz dyrektorami szkół.

W 2017 r. funkcjonariusze Policji wykazywali się także znaczną aktywnością w zakresie rozpoznawania oraz pracy profilaktycznej na rzecz zapobiegania przestępczości oraz demoralizacji nieletnich. Ustalono ogółem 3 nieletnich sprawców czynów karalnych, którzy dopuścili się popełnienia 4 czynów karalnych głównie przestępstw w kategorii 17x7. Ujawniono 1 osobę nieletnią pod działaniem środków odurzających oraz 3 nieletnich pod wpływem alkoholu. W związku z ujawnionymi przejawami demoralizacji nieletnich w 27 przypadkach powiadomiono sądy rodzinne.

W ramach działalności na rzecz profilaktyki społecznej funkcjonariusze Policji przeprowadzili 189 spotkań z dziećmi i młodzieżą w szkołach, oraz 361 spotkania z nauczycielami i pedagogami oraz dyrektorami szkół, gdzie omawiano szkodliwość narkotyków i wszelkich substancji psychoaktywnych oraz obowiązujące przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W 2018 r. ustalono ogółem 5 nieletnich sprawców czynów karalnych, którzy dopuścili się popełnienia 4 czynów karalnych przestępstw kryminalnych. Ujawniono 3 osoby nieletnie pod działaniem środków odurzających oraz 10 nieletnich pod wpływem alkoholu. W związku z ujawnionymi przejawami demoralizacji nieletnich w 41 przypadkach powiadomiono sądy rodzinne.

W ramach działalności na rzecz profilaktyki społecznej funkcjonariusze Policji przeprowadzili 259 spotkań z dziećmi i młodzieżą w szkołach oraz 298 spotkań z nauczycielami i pedagogami oraz dyrektorami szkół, gdzie omawiano szkodliwość narkotyków i wszelkich substancji psychoaktywnych oraz obowiązujące przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wspólnie z pracownikami Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Golubiu-Dobrzyniu skontrolowano pod kątem sprzedaży dopalaczy 12 wytypowanych obiektów, w których nie ujawniono sprzedaży tego rodzaju wyrobów.

Jak wynika z powyższych danych oraz z przeprowadzonych wśród uczestników w latach poprzednich ankiet, mieszkańcy Gminy Kowalewo Pomorskie mają problemy alkoholowe. Nadużywanie alkoholu przez osoby dorosłe niestety powoduje wzrastające konflikty w domach, dochodzi do częstszych awantur, bijatyk, temu wszystkiemu przyglądają się dzieci, które są osobami bezbronnymi i bezsilnymi, ich dotychczasowe życie zaczyna zmieniać się w piekło i wtedy jedyną ich bronią jest agresja w stosunku do rówieśników, a czasami również sięganie po alkohol. Dzieci z takich rodzin jak wykazały badania częściej popadają w konflikty z otoczeniem, słabiej się uczą i najszybciej wpadają w nałogi. Powstaje po prostu błędne koło. Dlatego też program ma na celu propagowanie zdrowego stylu życia, bez alkoholu. Wdrożenie programów profilaktycznych mających na celu przeciwdziałanie bierności, bezradności oraz zmniejszenie dostępności alkoholu dla dzieci i młodzieży.

Nagminne nadużywanie alkoholu oraz innych używek stwarza zagrożenie nie tylko dla danej osoby, jej rodziny, ale również i całego społeczeństwa. Przeciwdziałanie tym zagrożeniom wymaga przeprowadzenia odpowiedniej profilaktyki wśród całego środowiska, jest to bardzo ważne, aby uświadomić osobom zagrożonym, jak i pozostałym, że nadużywanie alkoholu wpływa bardzo negatywnie nie tylko na ich życie, ale również i na całe otoczenie.

Dlatego Program skierowany jest do wszystkich mieszkańców gminy Kowalewo Pomorskie, którzy w życiu prywatnym lub zawodowym spotykają się z problemem nadużywania alkoholu oraz jego konsekwencjami, a także do wszystkich zainteresowanych tą problematyką, a w szczególności do:

- dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem od alkoholu oraz ich rodziców, opiekunów i nauczycieli,
- osób dorosłych zagrożonych uzależnieniem od alkoholu (w tym osób pijących szkodliwie lub ryzykownie),
- osób uzależnionych od alkoholu,
- osób współuzależnionych, Dorosłych Dzieci Alkoholików i ofiar przemocy,
- osób zawodowo zajmujących się problematyką alkoholową,
- osób uzależnionych po ukończeniu terapii („trzeźwych alkoholików”).

Celem Programu jest zapobieganie powstaniu nowych problemów, ograniczenie już powstałych oraz ograniczenie szkód zdrowotnych i społecznych.

II. CELE I ZADANIA PROGRAMU

1. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu i współuzależnionych:

1) cele:

- a) wspieranie placówek leczenia uzależnienia od alkoholu,
- b) ułatwianie osobom uzależnionym od alkoholu udziału w leczeniu,
- c) organizowanie warunków pierwszego kontaktu dla osób uzależnionych i współuzależnionych,
- d) rozwijanie nowych form pomocy osobom uzależnionym i ich rodzinom;

2) odbiorcy:

- a) osoby uzależnione i ich rodziny,
- b) placówki leczenia uzależnienia od alkoholu,

c) organizatorzy doradztwa i działań wspierających;

3) wskaźnikiem osiągnięcia celu będzie zwiększenie liczby osób leczonych w placówkach leczenia odwykowego, uczestniczących w zajęciach grupy wsparcia, korzystających z poradnictwa w Punkcie Konsultacyjno - Informacyjnym, biorących udział w szkoleniach i programach związanych z leczeniem odwykowym i motywowaniem do leczenia;

4) zadania:

a) finansowanie udziału w szkoleniach przygotowujących wskazane przez GKRPA osoby do pracy terapeutycznej i profilaktycznej lub związanej z organizowaniem pomocy dla osób uzależnionych i ich rodzin prowadzonych przez specjalistyczne placówki leczenia odwykowego lub instytucje szkoleniowe, dofinansowanie kształcenia pracowników placówek leczenia uzależnienia od alkoholu,

b) wspieranie grupy wsparcia dla osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin w zakresie finansowania działań grupy w postaci zakupu materiałów i artykułów koniecznych do organizacji przez grupę wewnętrznych imprez okolicznościowych lub otwartych, środowiskowych, promujących postawy trzeźwościowe, mających walory profilaktyczne, integracyjne i edukacyjne,

c) finansowanie: programów psychoterapii uzależnienia od alkoholu, indywidualnej psychoterapii osób uzależnionych, programów ograniczania picia alkoholu, programów terapii dla młodzieży uzależnionej i zagrożonej uzależnieniem, programów pomocy psychologicznej i psychoterapii dla osób doświadczających przemocy i osób stosujących przemoc domową, programów redukcji szkód,

d) przekazywanie środków publicznych podmiotom prowadzącym działalność leczniczą,

e) wspieranie działań na rzecz rozwiązywania problemów alkoholowych w domach pomocy społecznej,

f) zapobieganie problemom wynikającym z picia alkoholu przez osoby starsze,

g) dofinansowanie programów rehabilitacji dla osób uzależnionych po zakończonych programach psychoterapii uzależnienia,

h) udzielanie porad psychologicznych,

i) prowadzenie Punktu Konsultacyjno – Informacyjnego dla osób z problemem alkoholowym i członków ich rodzin, realizującego podstawowe zadania w postaci:

- motywowania zarówno osób uzależnionych, jak i członków ich rodzin do podjęcia psychoterapii w placówkach leczenia uzależnienia, kierowanie do leczenia specjalistycznego oraz do skorzystania z pomocy grup samopomocowych,
- motywowania osób pijących ryzykownie i szkodliwie, ale nieuzależnionych, do zmiany szkodliwego wzoru picia,
- udzielania podstawowej pomocy psychologicznej i prawnej /doradztwa/ osobom i rodzinom, w których występuje problem alkoholowy,
- udzielania wsparcia osobom po zakończonym leczeniu odwykowym,
- rozpoznania zjawiska przemocy domowej, udzielenie stosownego wsparcia i informacji o możliwościach uzyskania pomocy i powstrzymania przemocy,
- inicjowania interwencji w przypadku diagnozy przemocy domowej,
- informowania o instytucjach, organizacjach i ruchach samopomocowych działających na rzecz profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych
- gromadzenie aktualnych informacji na temat dostępnych miejsc pomocy i kompetencji poszczególnych służb i instytucji z terenu gminy, które powinny być włączone w systemową pomoc dla rodziny,
- utrzymywania kontaktu z osobami uczestniczącymi w programach terapii uzależnienia, korzystającymi z dofinansowania udziału w nich ze środków przeznaczonych na realizację GPPiRPA
- organizowania i prowadzenia szkoleń oraz innych form doskonalenia przydatnych w pracy

profilaktycznej dla osób uczestniczących w realizacji zadań określonych w GPPiRPA;

5) zakres finansowania działalności Punktu dotyczy:

- a) wynagrodzenia osób pełniących dyżury w Punkcie według jego harmonogramu i stawek określonych w umowie ,
- b) zakupu materiałów i środków informacyjnych, dydaktycznych, papierniczo – biurowych oraz sprzętu niezbędnego do prowadzenia i dokumentowania pracy Punktu,
- c) dofinansowania udziału w szkoleniach i kursach osób wykonujących zadania zlecone w Punkcie, w zakresie doskonalenia metod pracy z osobami uzależnionymi, ofiarami przemocy lub profilaktyki.

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie:

1) cele:

- a) rozwój systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinach poprzez współpracę Komisariatu Policji, Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Poradni Psychologiczno - Pedagogicznych, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zespołu Interdyscyplinarnego, Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Golubiu-Dobrzyniu, Ośrodka Terapii Uzależnienia od Alkoholu i Współuzależnienia w Czerniewicach,
- b) organizowanie pomocy interwencyjnej i terapeutycznej dla ofiar przemocy i ich rodzin,
- c) pomoc rodzinom, w którym występują problemy alkoholowe
- d) pomoc dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym ;

2) odbiorcy:

- a) rodziny, w których występują problemy alkoholowe, a w szczególności przemoc: ofiary i sprawcy,
- b) placówki i instytucje tworzące system interwencji i przeciwdziałania przemocy;

3) wskaźniki osiągnięcia celów:

- a) liczba osób i rodzin , którym udzielono specjalistycznej pomocy,
- b) liczba placówek i instytucji aktywnie uczestniczących w organizowaniu systemu pomocy,
- c) nowe formy pracy interwencyjnej i terapeutycznej z osobami i rodzinami doświadczającymi przemocy,
- d) liczba osób przeszkolonych w zakresie udzielania pomocy i prowadzenia interwencji;

4) zadania:

- a) prowadzenie Świetlicy Socjoterapeutycznej
- b) prowadzenie doradztwa i podejmowanie działań interwencyjnych i edukacyjnych adresowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie organizowanie interwencji na rzecz ofiar przemocy,
- b) organizowanie szkoleń i narad w celu podniesienia kompetencji przedstawicieli placówek i instytucji włączonych w system przeciwdziałania przemocy w rodzinie /w ramach środków własnych/ lub dofinansowanie udziału w wybranych szkoleniach osobom angażującym się w pracę profilaktyczną i terapeutyczną na rzecz ofiar przemocy - po uzyskaniu pozytywnej opinii GKRPA,
- c) organizacja i udział w lokalnych i ponadregionalnych kampaniach na temat przeciwdziałania przemocy i agresji,
- d) organizowanie wsparcia i pomocy dla dzieci – ofiar przemocy – w ramach działań profilaktycznych i terapeutycznych,
- e) upowszechnianie informacji dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie i możliwości przeciwdziałania przemocy w rodzinach, w szczególności z problemem alkoholowym;

5) zakres dofinansowania obejmuje:

- a) finansowanie działalności Świetlicy Socjoterapeutycznej, w tym również: finansowanie zajęć socjoterapeutycznych lub opiekuńczo-wychowawczych dla dzieci z grup ryzyka, zwłaszcza dla dzieci z rodzin z problemem alkoholowym, dofinansowanie obozów socjoterapeutycznych dla dzieci z problemem alkoholowym/problemem przemocy, dofinansowanie szkoleń i kursów specjalistycznych w zakresie pracy z dziećmi z rodzin z problemem alkoholowym/problemem przemocy oraz w zakresie prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych, finansowanie dożywiania dzieci uczestniczących
- b) zakup programów lub świadczeń,
- c) zakup materiałów koniecznych do przeprowadzania kampanii i podejmowania działań,
- d) organizowanie i finansowanie lokalnych narad, szkoleń, seminariów i konferencji w zakresie wdrażania systemu pomocy dziecku i rodzinie,
- e) dofinansowanie: pracy terapeutycznej z rodziną, programów psychoterapii współzależnienia, programów pomocy psychologicznej i psychoterapii dla osób z syndromem dorosłych dzieci alkoholików.

3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży - w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych:

1) cele:

- a) wdrażanie efektywnych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży zapobiegających używaniu alkoholu i zażywania narkotyków,
- b) wspieranie instytucji prowadzących działalność profilaktyczną w organizowaniu różnorodnych form pracy zapobiegawczej i korygującej, opiekuńczo – wychowawczej, socjoterapeutycznej, edukacyjnej i aktywizującej w szczególności wśród dzieci i młodzieży, w rodzinach oraz w grupach podwyższonego ryzyka,
- c) podniesienie poziomu wiedzy w społeczności lokalnej na temat problemów związanych z nadużywaniem alkoholu poprzez prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej;

2) odbiorcy:

- a) społeczność lokalna,
- b) dzieci i młodzież,
- c) instytucje, organizacje i osoby fizyczne prowadzące działalność na rzecz profilaktyki,
- d) organizacje pozarządowe,
- e) grupy zawodowe angażujące się w bezpośrednią pracę prewencyjną i terapeutyczną, w szczególności odnoszącą się do populacji dzieci i młodzieży,
- f) rodzice i wychowawcy;

3) wskaźniki osiągnięcia celów:

- a) liczba zrealizowanych programów profilaktycznych,
- b) liczba osób uczestniczących w projektowaniu i wdrażaniu programów,
- c) liczba odbiorców,
- d) diagnoza problemów i ewaluacja efektywności realizacji programów,
- e) liczba instytucji i organizacji zaangażowanych w wykonywanie zadań określonych w programach,
- f) udział w kampaniach edukacyjnych i współpraca z mediami;

4) zadania:

- a) prowadzenie na terenie szkół i innych placówek oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży,
- b) realizacja programów profilaktycznych rekomendowanych przez PARPA, wykazanych w specjalistycznych materiałach źródłowych i publikacjach, posiadających określoną technologię pracy i scenariusze zajęć, odpowiadających przyjętym standardom jakości i efektywności pracy profilaktycznej /diagnoza i ewaluacja/, poświadczonych odpowiednimi kwalifikacjami realizatorów,
- c) prowadzenie zajęć profilaktycznych według autorskich opracowań w szkołach i innych placówkach instytucjonalnych oraz w porozumieniu z organizacjami pozarządowymi w formie kompleksowych programów lub wyodrębnionych zajęć, w tym:
 - zajęć opiekuńczo – wychowawczych, aktywizujących, ukierunkowanych na organizację alternatywnych form spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież,
 - grupowych zajęć profilaktycznych o charakterze edukacyjnym dotyczących kształtowania i utrwalania wyodrębnionych umiejętności psychologicznych, podejmowania racjonalnych decyzji w sytuacji kontaktu z substancjami psychoaktywnymi, radzenia sobie z presją grupową, rozwijania postaw i zachowań prozdrowotnych oraz dostarczających informacji koniecznych dla prawidłowego funkcjonowania i rozwoju,
 - zajęć socjoterapeutycznych prowadzonych dla dzieci i młodzieży przejawiającej symptomy niedostosowania społecznego, zaburzenia zachowania, trudności w adaptacji emocjonalnej w szczególności stanowiących skutek dysfunkcjonalności rodzin dotkniętych problemem alkoholowym;
- d) realizacja programów profilaktycznych obejmujących inne niż populacja dzieci i młodzieży środowiska, w tym szczególnie rodziców, a także nauczycieli i wychowawców,
- e) dofinansowanie szkoleń i kursów specjalistycznych w zakresie pracy profilaktycznej z dziećmi, młodzieżą oraz rozwijanie umiejętności prowadzenia zajęć profilaktycznych organizowanych dla nauczycieli, pedagogów, psychologów,
- f) organizacja lub dofinansowanie obozów profilaktycznych i terapeutycznych dla dzieci z rodzin dotkniętych problemem alkoholowym lub ze środowisk zagrożonych i dysfunkcyjnych prowadzonych w ramach wypoczynku zimowego i letniego,
- g) prowadzenie działań na rzecz dożywiania dzieci i młodzieży uczestniczących w pozalekcyjnych programach wychowawczo – opiekuńczych, profilaktycznych i socjoterapeutycznych,
- h) dofinansowanie innych form działań informacyjnych, edukacyjnych i zapobiegawczych, w tym widowisk artystycznych, konkursów tematycznych, publikacji itp. oraz otwartych środowiskowych imprez profilaktycznych, odbywających się bez udziału alkoholu, promujących zdrowy styl życia, integrujących społeczność lokalną, a w szczególności rodziny,
- i) organizacja lokalnych i włączanie się w ponadregionalne profilaktyczne kampanie edukacyjne uwzględniające problematykę uzależnień, zapobieganie agresji i przemocy,
- j) współpraca z mediami w zakresie prezentacji zagadnień związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych
- k) podejmowanie działań na rzecz przeciwdziałania nietrzeźwości na drogach m.in. poprzez: edukację i kampanie społeczne, współpracę międzysektorową służb,
- l) przeciwdziałanie nietrzeźwości w miejscach publicznych,
- ł) podejmowanie działań na rzecz ograniczenia populacji osób pijących alkohol ryzykownie i szkodliwie;

5) zakres finansowania działań dotyczy:

- a) kosztów wynagrodzenia realizatorów programów, opiekunów zajęć,
- b) kosztów zakupu pomocy, materiałów i artykułów niezbędnych do prowadzenia zajęć

- zgodnie z opracowanymi kosztorysami i w miarę posiadanych środków ,
- c) doposażenia placówek, na terenie których realizowane są programy profilaktyczne w materiały i sprzęt wykorzystywany przy wdrażaniu przyjętych programów zgodnie ze zgłaszanym zapotrzebowaniem i w miarę posiadanych środków,
 - d) organizacji dożywiania dzieci uczestniczących w profilaktycznych zajęciach pozalekcyjnych,
 - e) dofinansowania lub całkowitego sfinansowania kosztów wypoczynku zimowego i letniego dzieci zakwalifikowanych do udziału w różnych jego formach na podstawie pozytywnej opinii GKRPA lub uzasadnionych kosztów materiałowych i środków żywnościowych wykorzystywanych przy organizacji wypoczynku. Organizatorzy wypoczynku zobowiązani są do przedstawienia wraz z wnioskiem o dofinansowanie całościowego kosztorysu lub preliminarza wydatków związanych z organizacją wypoczynku,
 - f) uzasadnionych i pozytywnie zaopiniowanych przez GKRPA kosztów organizacji otwartych, środowiskowych imprez profilaktycznych lub kampanii,
 - g) finansowania prezentacji problematyki uzależnień, profilaktyki przemocy i agresji w formie spektakli teatralnych, konkursów tematycznych itp.,
 - h) finansowanie lub dofinansowanie organizacji szkoleń dla realizatorów programów profilaktycznych i osób zaangażowanych oraz kosztów ich prowadzenia po uzyskaniu pozytywnej opinii GKRPA,
 - i) współfinansowanie kosztów utrzymania świetlicy socjoterapeutycznej.

4. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych:

- 1) celem jest wspieranie i udzielanie pomocy instytucjom, organizacjom i osobom fizycznym w realizacji zadań i programów dotyczących profilaktyki, rozwiązywania problemów uzależnień oraz zapobiegania przemocy domowej;
- 2) odbiorcy:
 - a) środowiska samopomocowe integrujące osoby uzależnione, ofiary przemocy i członków ich rodzin,
 - b) instytucje samorządowe i publiczne angażujące się w działalność profilaktyczną i interwencyjną,
 - c) fundacje, stowarzyszenia, związki wyznaniowe, organizacje sportowe, instytucje kulturalno – oświatowe,
 - d) osoby zaangażowane w działania profilaktyczne;
- 3) wskaźniki osiągnięcia celów:
 - a) aktywność grup i organizacji samopomocowych (Wspólnota AA, grupy wsparcia, klub abstynenta, stowarzyszenie abstynenckie/trzeźwościowe) w zakresie organizowania wsparcia i pomocy dla osób uzależnionych i ich rodzin /liczba grup, ilość imprez integracyjno – edukacyjnych, włączanie się w działania lokalne i ponadregionalne/,
 - b) liczba wdrożonych projektów programów profilaktycznych i interwencyjnych przez instytucje i organizacje,
 - c) liczba instytucji i organizacji angażujących się w działania profilaktyczne,
 - d) liczba odbiorców wdrażanych programów;
- 4) zadania:
 - a) wspomaganie grup i organizacji samopomocowych skupiających osoby uzależnione od alkoholu i członków ich rodzin w zakresie pomocy organizacyjnej i finansowej służącej zapewnieniu ich prawidłowego funkcjonowania - prowadzenia działań statutowych, edukacji publicznej i pracy profilaktycznej szczególnie w formie otwartych spotkań informacyjnych

dotyczących problematyki alkoholowej, uczestnictwa członków stowarzyszeń i grup samopomocowych w wybranych działaniach o charakterze wspomagającym i uzupełniającym procesy integracji i terapii,

b) wspomaganie działań służących rozwiązywaniu problemów alkoholowych przez instytucje oraz osoby fizyczne;

5) zakres finansowania działań dotyczy:

a) dofinansowanie i wsparcie organizacyjne działalności grup i organizacji samopomocowych, instytucji, stowarzyszeń, a w uzasadnionych przypadkach także osób fizycznych mającej charakter związany z zapobieganiem powstawaniu problemów alkoholowych lub zmniejszającej ich skutki,

b) dofinansowanie działań profilaktycznych oraz interwencyjnych wobec osób nadużywających alkoholu realizowanych przez różne instytucje,

c) dofinansowanie telefonów zaufania.

5. Inne działania finansowane w ramach Programu, związane z jego realizacją:

1) organizowanie i finansowanie szkoleń dla osób prowadzących ewidencję działalności gospodarczej związaną ze sprzedażą napojów alkoholowych oraz uczestniczących w czynnościach kontrolnych w zakresie stosowania aktualnych przepisów w tym zakresie,

2) finansowanie szkoleń zwiększających kompetencje i doskonalących umiejętności dla członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,

3) prowadzenie monitoringu i diagnozy problemów związanych z nadużywaniem alkoholu, wymagających oddziaływań interwencyjnych i profilaktycznych,

4) prowadzenie kontroli przestrzegania zasad organizacji punktów sprzedaży napojów alkoholowych i prowadzenia sprzedaży zgodnie z przepisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przez policję i upoważnionych członków GKRPA,

5) podejmowanie działań zmierzających do poddania się leczeniu odwykowemu, przez osoby uzależnione od alkoholu,

6) przeprowadzanie ekspertyz punktów sprzedaży napojów alkoholowych i wydawanie postanowień dotyczących zgodności ich lokalizacji z uchwałami Rady Miejskiej w Kowalewie Pomorskim, w związku z procedurą wydawania przez Burmistrza decyzji w sprawie zezwoleń na sprzedaż alkoholu,

7) finansowanie działalności GKRPA,

8) wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i finansowanie centrów integracji społecznej.

III. Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego oraz kontrola w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych.

1. W przypadku złamania zakazów promocji i reklamy napojów alkoholowych oraz zakazu sprzedaży alkoholu niepełnoletnim lub nietrzeźwym, sprzedaży pod zastaw i na kredyt, gmina może podejmować interwencje oraz występować przed sądem jako oskarżyciel publiczny, czyli kierować sprawę bezpośrednio do sądu z pominięciem prokuratora.

2. Kontrolę przestrzegania zasad obrotu napojami alkoholowymi przeprowadza zespół kontrolny GKRPA.

IV. Działalność Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

1. Gminna Komisja jest ciałem opiniującym i nadzorującym wykonanie Gminnego Programu ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
2. Członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych powoływani są przez Burmistrza Miasta zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (T.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2137; zm.: Dz. U. z 2018 r. poz. 2244 oraz z 2019 r. poz. 730, M. P. z 2019 r. poz. 141)
3. Komisja wykonuje swoje obowiązki w oparciu o Regulamin Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
4. Stawki wynagrodzenia za wykonywanie czynności ujętych w Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Kowalewie Pomorskim w roku 2020 wynoszą:
 - a) 75,00 zł dla członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych za udział w posiedzeniu Komisji oraz za posiedzenia poszczególnych zespołów, wchodzących w skład tejże Komisji;
 - b) 150% kwoty, określonej w ppkt a za pracę Przewodniczącego i Z-cy Przewodniczącego Komisji;
 - c) 120% kwoty określonej w ppkt a za pracę Kierowników poszczególnych zespołów wchodzących w skład Komisji.
 - d) Członkom Komisji przysługuje zwrot kosztów z tytułu wyjazdów w ramach pełnionych obowiązków na zasadach przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

V. Zasady finansowania programu.

1. Zgodnie z przepisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /art. 18²./ na realizację Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przeznaczają się dochody z opłat za wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży.
2. Dochody te mogą być wykorzystane jedynie na realizację przyjętego programu.
3. Planowane wydatki związane z realizacją w/w programu ujęte zostały precyzyjnie w uchwale Rady Miejskiej w Kowalewie Pomorskim w sprawie uchwalenia budżetu gminy na rok 2020

Wydatki te kształtują się następująco:

1) wydatki związane z funkcjonowaniem świetlicy socjoterapeutycznej -	271.334,00;
2) wydatki związane z funkcjonowaniem punktu konsultacyjnego –	17.800,00;
3) pomoc psychologiczna -	15.000,00;
4) wydatki związane z funkcjonowaniem komisji -	6.200,00;
5) wydatki na profilaktykę pozostałą -	10.300,00;
	RAZEM
	<u>320.634,00</u>